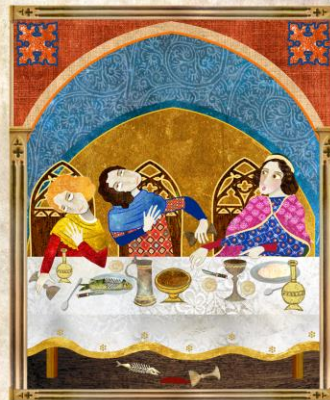
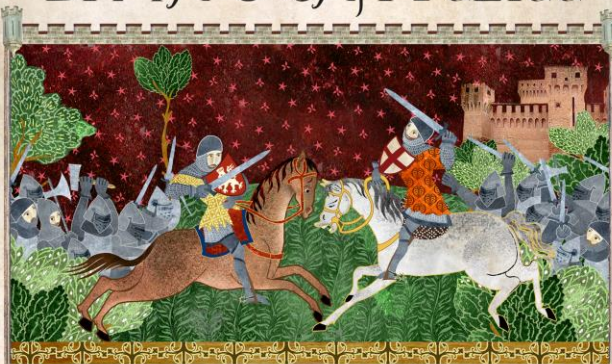

POKUS O OTRAVU

Králové ve středověku dospívali dříve a má francouzská stúdia skončila tak rychle a neekvané, jako začala. Otec mne povolal do Lucemburky a hned potom do severní Itálie, abych hájil jeho zájmy ovládnout tam bohatá města. Kromě vyjednávání se tu používaly i ostřejší politické metody. To jsem poznal už v 15 letech ve městě Pavii. Jed ve velikonoční snídani otrávil několik členů mé družiny. Já jsem našťásti držel půst a s boží pomocí zákeřnému útoku unikl. Trávic to škaredě odnesl. Třileťá výprava mi přinesla válečné zkušenosti i radost z pohledných italských dívek.

BITVA U SAN FELICE

Někdy se nedařilo naše cíle dosáhnout dohodou a tak došlo i na bitvy. Odbojná italská města se odmítala podřítit lucemburské nadvládě. Na den svatě Kateřiny v roce 1332 jsem byl pasován na rytíře a statečně dobyl pevnost San Felice. V prudké válečné řezi padl můj milovaný kůň a já byl raněn do ramene. Přesto byli nepřítelé poraženi a dali se na útek. Odbojná italská města se však nedála dlouho ovládat. Ale svatá Kateřina mne provázela a ochraňovala po zbytek života.

LIST I.

PRINC
KAREL

Princ Karel jako rytíř v boji. Najdú pět rozdílu.

VĚZENÍ NA KŘIVOKLÁTĚ

Světlo světa jsem poprvé uviděl 14. května roku 1316, když jsem se v Praze narodil svým urozeným rodičům, králi Janu Lucemburskému a královně Elišce z rodu Přemyslovců. Dostal jsem jméno Václav podle českého světce sv. Václava, takže mi říkali princí Václave. Rodiče však mezi sebou měli spory, oba byli přece hrdí šlechticové, proto otec rozhodl, že budu bydlet bez mámy na hradě Křivoklátě. Cítil jsem se tu jako ve vězení. Hlídal tu jako ostříž královský purkrabí Oládrich, řečený Pluň.

PAŘÍŽSKÁ STUDIA

Kromě krásné manželky jsem v Paříži získal šlechtické vzdělání. Mým velkým učitelem mezi ostatními se stal Pierre de Rosières, pozdější papež Křiment VI. Ovládl jsem pět jazyků: češtinu, němčinu, francouzštinu, latinu a italštinu. Všechny se mi v životě hodily. Na Paříž budu vzpomínat rád, mezi gotickými katedrálami a paláci prožil jsem šťastná léta.

FRANCIE

SVATBA S BLANKOU

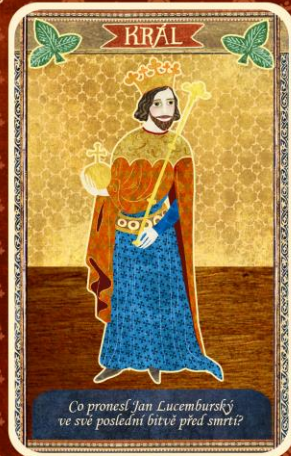
Když se psal rok 1323, otec Jan mne poslal do Francie ke královskému dvoru. Měl jsem se naučit psaní, cizím jazykům i vybranému chování. Můj mířý ochránce, francouzský král Karel zvaný Sličný, mi vybral skvělé učitele a po něm jsem přejal jméno Karel. Na příkaz otce jsem se v Paříži oženil s Blankou z rodu Valois. Stalo se to jen den po mých sedmých narozeninách. Blanka měla krásné světlé vlasy a moc se mi líbila. Ve Francii právě stavěli nádherné stavby, které jsem s úžasem obdivoval. Pomáhaly mi zapomenout na smutné dětství.

Eliška Přemyslovna, matka Karla IV., údajně usilovala zbabít Jana Lucemburského koruny. Jak se běžně získávalo ve středověku svědectví?

Svatba Karla IV. s Blankou z francouzského Valois proběhla v Paříži. Kolik měli oba snoubenci let?

Co přinesl Jan Lucemburský ve své poslední bitvě před smrtí?

Král a císař Karel IV. získal pro svůj přínos českému státu po své smrti titul římských císařů. Jak zni?